

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
уторак, 18. мај 2021.

НОНПЕЛПЕРСКА ШИБИЦАРЕЊА НАД СРБИМА

Док нам сви ови наши пријатељи, онако махерски, испред носа врте њихова мађионичарска решења, тражећи од нас „само“ да пристанемо на коцкање са народом и својом територијом, и упремо прстом на било коју од понуђених превара – не би било лоше да већ једном стиснемо петљу и кренемо у коначно, праведно решење – које ћу се, поново, усудити да понудим!

Као у неком филму извученом из старе архиве, нижу се и данас исте слике, које бележе односе и збивања ових простора за које смо мислили да су давна историја! Опет, сви они исти, груписани на истој страни, здушно и сложено јуришају на све што и у назнакама српско име и обележје носи?! Као кад се однекуд ступште страшне недаће прво страдају рубни делови простора, на које јурну и ћерају ка дубини, па докле стигну. Тамо где се у једном историјском тренутку зауставе, ту повуку границу, са које ни корак уназад не мичу, чекајући следећу шансу! На оно нашта налете – то згазе, рашчерупају, разбију у делове! А онда један по један сегмент српскога идентитета – културно наслеђе, језик, писмо, дела, биће, завет, историјске личности,... – грабе, отимају, препакивају, преименују, присвајају, слажу и – од нашега – зидају некакав конструкт њиховога идентитета?!

А методе које користе иду од срамних до монструозних – убијања, прогон, скрнављења, отимачина, превара, лаж, лаж, лаж...!

Ја нешто, ево, мозгам данима и не знам како да срочим захвалност свим нашим добротворима из окружења, ослоњеним и подупртим пријатељским ставом Запада према српству и Србима! Та лепота – тај букет добродошлице Србији – сабрани на једном месту, као ово сада 17. маја на Самиту Брдо-Бриони, састављен од лидера региона, тај њихов дугачки мирисни траг скупљен у једну ноту – немерљиви је ужитак!

На овом нам пријатељском збору председника држава и „државе“ из региона, стари познаници из некадашње заједничке нам Југе, требало је – као оно самостално, не питајући друге – да се међусобно договоре и исцртају те нове, надасве пријатељске и праведне, границе на Балкану! А, пошто је ту Србија стално „велика“ – ред је, брате, да се, онако међу „својима“ – у договору – већ једном сведе на подношљиву меру?!

Председник Словеније Борут Пахор, не штедећи времена ни пара, неколико дана пре Самита је запуцао прво у Приштину, па у Београд, и на ноге председнику Вучићу донео већ усаглашене закључке о „непромењивости граница на Балкану“ – третирајући као границом повучену линију преко сред Србије исцртану шиптарском окупацијом и проглашавањем светога нашега КосМета за њихову такозвану државу?! Тај Пахоров напор за „непромењивост“ требао је да се, уз сагласност председника Србије, заврши у Београду, а на Брду код Крања замишљено је да буде једна лаганица уз опуштање међу пријатељима, како би се потпис обележио уз предах и мало славље?! Међутим, наста

пометња када овај наш обрну ћурак наопако и – на „усаглашено“ – дода амандман да се државним границама има сматрати оно што су утемељиле Уједињене нације, а не ова прекрајања српскога и Срба, како се коме ћефне!

Те ти тако сјај ове „Брдо-Брионске“ журке – злоћести Београд потпуно поквари!

Уосталом, није ни чудо да се збуњивана Србија нашла у чуду и да јој није јасно где је та нулта тачка, у ових последњих 30 година, од које се се креће у „непромењивост граница“! Да ли пре '90-тих, док су још границе ондашње нам заједничке државе Југославије биле целе и међународно признате, или од '91. када су кренули и разбуцали Југу! Или, када су нас НАТО-бомбе разарале и засипале осиромашеним уранијумом '99. како би нам отели КосМет, или 2008. када су га Шиптари самовољно прогласили за некакву своју државу – а сви ови наши пријатељи, са целим Западом, ту шиптарску „променљивост“ признали, подвукли црту и сад кажу – то је то! Стављамо тачку – нема промењивости граница?! Ма, дивно! Но, чуду се начудит не могу како вас само нечастиви такве даде и како вас тако преслатке и препаметне састави?!

Предјело за ову трпезу на Брду код Крања кренуло је недавно са оним нон-пејпером о промени граница на Балкану, за који се инсинуирало да нам је долетео из Словеније! Е, сад да ли је или није, па зар би се то звао нон-пејпер када би се са сигурношћу знало где је сочињен и одакле су га испалили по сред Срба!

Она некадашња „сувопарна“ политичка надмудривања уз седење за истим столом и гледање саговорника право у очи уз потпис и руковање, као гаранцију договоренога – сувише је једноставна за данашње враголане светских игара, који су све то обогатили једном разиграном театралном формом званом нон-пејпер! Од када је то ушло у моду да је непостојећи документ важнији од постојећих и званичних, политика је почела да личи на ребусе, загонетке и одгонетке!

У овој „надоградњи“ дипломатских игарија, документ или папир који вам на сто падне „ниоткуда“, како му и само име каже, зове се непостојећи?! У томе и јесте кунст – непостојећи, а постоји?! Нико не каже да га је написао, зато није ни потписан, али је написан! Нема печата, а има снагу! У њему нема ништа о њима и њиховој судбини, али зато о нашој одлучују! Диктирају нам правила понашања у писму – без адресе пошиљаоца – како им се не би могли обратити, ако би, за не дај Боже, устребало да што приупитамо! Ма, ако ништа друго, оно им се барем за разиграност маште у овим методологијама засакаивања Срба, мора признати да су ненадмашни!

Ови најновији нон-пејпери којима су нас обасули, а у којима деле, припајају, отимају, комадају, прекрајају и, к'о кроз своју кућу, вршљају по српским територијама – могли су, што се добронамерности тиче, да нам стигну са било које пријатељске адресе Запада и то – ћерај све до Америке! А онда се отуд врнемо преко пријатељске Британије, којој су увек на срцу Срби били! Тако би могли редом шарат по Западу данима, од великих до оних „најмањих“ држава попут Ватикана, све док ову смицалицу не одгонетнемо!

Те главоломке и пробни балони којима су нас обасули да о њима мозгамо, очито имају за циљ да некако истисну из употребе и значаја оне међународне уговоре, који им данас не одговарају, јер, у тренутној констелацији снага, одговарају Србима. То су Дејтонски споразум за БиХ и Резолуција 1244 за КосМет?!

И сад, док у овом шибицарењу са Србима и српском територијом, онако махерски, испред носа врте њихова мађионичарска решења – на нама је „само“ да пристанемо на коцкање са собом и убодемо прстом на једну од понуђених превара!

Највеликодушнији су ми у оном „нонпејперском поклону“ да Србе „обрадују“ придодавањем Републике Српске Србији, а да нам – у то име – отму српски КосМет! Ово што нам широкогрудо „поклањају“ наше, како би нам заузврат отели друго наше – ја просто немам речи којом бих могла, али онако, баш, без остатка – описати ту њихову познату брижност и правичност према српскоме народу?!

А овај најновији нон-пејпер, мада нисам сигурна да не сочињавају још који док ја ово пишем, који објавише немачки медији, па има и основане сумње да је тај „курцшлус“ немачко власништво – они нуде „скоро“ оно што и Резолуција 1244, али – много поквареније! Ту би требало, као, да све то буде јединствена Србија наредних 99 година, али да ми свим Шиптарима дамо држављанство, мазимо их, пазимо, школујемо, издржавамо, лечимо, у војску их примамо и обучавамо да заједничку нам државу бране, а шиптарски челник таквога „Косова“ да нам обавезно буде потпредседник Парламента Србије...?! Јес да смо све ово већ имали, али да би се завршио процес онако како су они наумили – било је кратко! Шта је 55 година?! Мора најмање 99, не би ли исламски шиптаристан на нашем светом православном КосМету ојачао и темељно пустио корен, а Срби тамо нестали?! И не само на КосМету – чистили би они нас и ћерали до усред централне Србије! Зато то мора да траје довољно дуго како би Шиптари постали толико јаки да Срби више не би имали шансе, али би зато имали нагомилани бес губитничког народа и фрустрацију коју је лако запалити у нови рат! Е, тај тренутак и такав рат, у којем би Срби били без шансе и – коначно поражени – сан је и нашега окружења и западњака!

Очито је да оваквим предлозима није циљ трајни мир и помирење ова два народа. Тога не може ни бити без праведног решења на принципу реципроцитета – где би, већ једном, требало стиснути петљу и ићи ка томе! У име таквог коначног помирења, ја ћу опет понудити свој „Предлог решења српско-албанског сукоба“. Ко хоће, може на овоме линку <http://www.milijanabaletic.com/предлогрешења.aspx> прочитати текст који даје објашњење, а кликом на мапу увећати је и прецизно видети разграничење између Србије и Албаније.